

Závažnost ED je hodnocena pomocí dotazníku IIEF-5 (International Index of Erectile Function; viz Obrázek 1) (8), stupeň dysfunkce (ztráty pevnosti erekce) pak škálou EHS (Erectile Hardness Score; viz Obrázek 2) (9). Nedílnou součástí lékařské prohlídky by měl být, kromě fyzikálního a laboratorního vyšetření a screeningu rizikových faktorů (kardiovaskulární a neurologický statut; zhodnocení známek hypogonadizmu; vyšetření zevního genitálu a prostaty; ultrazvukové vyšetření doplněné měřením cévních průtoků; revize farmakoterapie), i diagnostický rozhovor zaměřený na psycho-sociální oblasti pacientova sexuálního života (10).

Specifické vyšetření u mužů trpících ED představuje vyšetření penisu v klidu a při erekci vyvolané podáním vazoaktivní látky – prostaglandinu E1 (PGE1) injekcí přímo do topořivého tělesa (poznámka: vazoaktivní látka je aplikována do jednoho z topořivých těles penisu odkud difunduje inkompletním septem i do druhého topořivého tělesa). Tehdy jsou změny v průtoku kavernózními tepnami po aplikaci PGE1, i samotná morfologie topořivých těles, hodnoceny pomocí dopplerovské ultrasonografie (3, 5).

Terapie

Příležitostné selhání erekce není v běžné populaci mužů ojedinělé. O ED a vhodnosti její léčby uvažujeme až tehdy, pokud muž selhává ve více než 25 % pokusů o sexuální styk (2, 5). V rámci léčebné strategie je rovněž nezbytné s pacientem diskutovat preference jeho i partnerky, invazivitu terapie a samozřejmě i její cenu.

Nespecifická farmakoterapie

V minulosti byla efektivita terapie ED do značné míry limitována nedostupností účinně působících léčiv, jakými jsou dnes zejména inhibitory fosfodiester-

Tab. 1. Erekttilní dysfunkce: Výčet vybraných rizikových léčiv

Antidepresiva	<ul style="list-style-type: none"> ■ zejména tricyklická antidepresiva ■ inhibitory monoaminoxidázy ■ jen výjimečně selektivními inhibitory zpětného vychytávání serotoninu
Antihypertenziva	<ul style="list-style-type: none"> ■ beta-blokátory (kromě nebivololu) ■ inhibitory angiotenzin konvertujícího enzymu ■ centrálně působící antihypertenziva ■ diuretika
Léčiva s antiandrogenním účinkem	<ul style="list-style-type: none"> ■ bicalutamid ■ spironolakton
Léčiva indikovaná v terapii benigní hyperplazie prostaty	<ul style="list-style-type: none"> ■ inhibitory 5α-reduktázy ■ (někdy je naopak jako nežádoucí účinek popisován priapismus)
Další	<ul style="list-style-type: none"> ■ antiepileptika ■ nesteroidní antiflogistika a analgetika ■ (často popisováno v kazuistikách při jejich dlouhodobém užívání)

rázy typu 5 (I-PDE5). Dříve byla léčba ED založena především na psychoterapii a podávání, ve vztahu k ED, nescificky působících léčiv, jejichž účinnost dle řady studií nepřesáhla 20–30 % (10). Jejich přehled nabízí Tabulka 2. Dle pravidel medicíny založené na důkazech a platných doporučení EAU však představují jedinou specifickou efektivní perorální terapii ED pouze I-PDE5 (5).

Substituční terapie testosteronem

V terapii ED, především u hypogonadálních mužů, jsou na základě klinického i laboratorního průkazu andropauzy, indikovány androgeny,